

BOS EN RECREATIE

[907.2]

door

H. VAN VLOTEN

(discussieleider)

„The history of land use all over the world is a record of the continuous and persistent destruction of the forest cover”, aldus dr B. R. Senn, de Directeur Generaal van de F.A.O. ergens in zijn rede bij de opening van het 5de Wereld Bosbouw Congres in Seattle (Wash.) in 1960¹).

Gelukkig dat in Nederland door de Boswet hieraan een halt is toegeroepen. Achteruitgang van de oppervlakte bos wordt door de boswet voorkomen, voorzover althans de belangen van uitbreiding van woongelegenheden, van verkeer en van defensie hun landhonger niet stillen ten koste van het bos.

Wij mogen dit gelukkig noemen, want ook in Nederland heeft het bos meer dan één bedrijfsdoel. Behalve de produktie van hout immers hebben onze bossen en houtopstanden een, zelfs toenemende, betekenis als bijdragen tot het natuurschoon en als substantiële componenten in het landschap. Het besef van deze voor onze volksgemeenschap zo waardevolle functie heeft reeds 35 jaren geleden uiting gevonden in de Natuurschoonwet 1928.

Reeds toen werd in deze wet ook rekening gehouden met de gelegenheid die onze „Landgoederen onder de Natuurschoonwet” bieden voor recreatie. De openstelling van een landgoed voor het publiek immers wordt zelfs zo belangrijk geacht, dat verdergaande fiscale faciliteiten worden verleend, indien het landgoed open is voor bezoekers.

Nu de behoefte aan recreatie sinds de laatste wereldoorlog door bevolkingsaanwas, door sociale vooruitgang, gepaard aan de mogelijkheden van een gemakkelijker en snellere verplaatsing van onze bevolking, met zulke rasse schreden is gegroeid, dat men zelfs van een explosieve ontwikkeling spreekt, heeft de bosbouw bepaald behoefte aan bezinning op het aandeel dat het bos in deze ontwikkeling heeft.

Ook in Nederland zullen wij nog meer dan voorheen moeten streven naar een synthese voor verschillende bedrijfsdoelen; wij zullen dus bij onze plannen voor het beheer moeten nagaan, hoe wij het devies „multiple use of Forest Lands” kunnen volgen.

Het „multiple use” was het algemene thema voor het reeds genoemde Wereld Bosbouw Congres en de voorzitter dr McArdle, heeft in zijn adres de noodzaak, de mogelijkheden en ook de grenzen van dit streven helder uiteengezet. In de V.S. van Amerika is het Federale Bosbeheer op basis van een besluit van de Volksvertegenwoordiging (12.6.1960), principieel daartoe overgegaan. Ook de particuliere eigenaren volgen er dit voorbeeld; volgens McArdle is dit voor bezittingen van grote omvang — sommige houtindustrieën exploiteren in eigendom een grotere oppervlakte bos dan

¹) Zie ons speciale nummer 34 (2) 1962 (47—53).

